

Institution, hvor man i den øverste Ledelse arbejder særlig godt sammen; der er nogen Gnidningsmodstand — ikke saa lidt for den Sags Skyld. Den ene Afdeling er jaloux paa den anden og vil ikke taale, at der af en anden Afdelings Personale gribes ind overfor den. Der kunde maa-ske meget let komme Ubehageligheder for den, der vovede paa egen Haand at give et saadant Signal, og det er forstaaeligt, at Personalet helst vil undgaa Ubehageligheder, naar de da ikke har absolut Sikkerhed for, at der vil ske en Ulykke, hvis de undlader at gøre dette eller hint, og en saadan Sikkerhed kunde de paagældende Folk jo ikke have. Stillingen er den indenfor Statsbanerne, at Folk blandt det underordnede Personale, som handler selvstændigt, ikke er velsete af de overordnede. Den øverste Administration hyl-der Valgsproget: Vi alene vide, og det underordnede Personale maa helst spille Rollen som Marionetter eller Automater. Jeg tror, at hvis den højtærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa Ordresamlingen og faa den simplificeret, vil der være vundet ret meget; det vilde skabe betydelig mere Ansvarsfølelse hos det Personale, der skal efterleve alle disse Masser af Ordre. Naar de ikke hvert Øjeblik fik nye Ordre, der ofte forvirrer dem og delvis gør dem sløve, tror jeg, man vilde faa et Personale ved Statsbanerne, der i alle Tilfælde vilde vide at gøre sin Pligt og sørge for til det yderste at gennemføre Driften saaledes, som den skal være. Ikke saaledes at forstaaa, at jeg mener, at Personalet under de Forhold, hvorunder det arbejder nu, ikke gør sin Pligt. Men jeg tror, at naar de fik Lov til at optræde som Personligheder, vilde Følelsen deraf bevirke, at det kom til at gaa langt bedre, end det gør i Øjeblikket.

I øvrigt tror jeg, at Ulykker som den ved Bramminge vil man aldrig helt kunne undgaa. Den hører til den Slags sørgelige Hændelser, som med kortere eller længere Mellemlum vil indfinde sig, uden at det vil være muligt helt at paavise, hvad der har været Aarsagen. Men foruden dette, som jeg har omtalt, at Statsbanernes Ordresamling kan være medvir-kende til, at saadanne Ulykker indtræffer, er der andre Forhold, som ligeledes kan bidrage til at formindske Sikkerheden paa vore Baner, og der vil jeg først og frem-mest ligesom andre Talere fremhæve Per-sonalets Arbejdstid. Der er neppe Tvivl om, at Personalet i mange Tilfælde har en or lang Arbejdstid, og at denne bør ind-

skrænkes. Der er jo fremført Tal, bl. a. af det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) for Lokomotivpersonalets Vedkommende, som beviser dette. Jeg kunde fremføre en hel Del Tal, som beviser det samme for adskillige andre Afdelinger indenfor Statsbanerne, men jeg skal ikke komme ind paa det for ikke at trække Tiden ud. Jeg ved da ogsaa, at der af Tjenestemændene er udarbejdet og ind-sendt til Administrationen et Forslag, som gaar ud paa at regulere Arbejdstiden, og hvis den øverste Administration vilde op-give noget af den fornemme Holdning overfor Personalet, som i alt for høj Grad præger den, tror jeg ganske sikkert, der gennem Forhandling mellem Administra-tionen og Personalet kunde vindes dette, at Arbejdstiden blev indskrænket en hel Del, uden at det i nogen synderlig Grad kom til at gaa ud over Statskassen. Noget vilde det jo sikkert koste, men jeg tror dog, at de Penge vilde være vel anvendte, og det forekommer mig, at Indholdet af det paa-gældende Andragende er ret rimeligt. Der er fra Personalets Side givet et vist Spillerum, saaledes at det Antal Timer, der skal arbejdes pr. Uge, kan veksle no-get, og jeg tror, der er taget tilstrække-lige Hensyn til alle Sider. Forslaget gaar ud paa, at den virkelige, gennemsnitlige Arbejdstid i en Arbejdsperiode paa 6 Dage ikke maa overstige for Lokomotiv-personale, Tog- og Skibspersonale og Per-sonale ved Sikkerhedstjenesten og anden særlig anstrengende Tjeneste 48 Timer, for Stationspersonale med kombineret Sik-kerheds- og anden lettere Tjeneste 51 Timer, for Baneformænd og -arbejdere samt Ledvogterpersonale paa Strækninger, der befares af over 30 Tog i Døgnet gen-nemsnitlig Aaret rundt, 51 Timer, for Ledvogterpersonale paa Strækninger, der befares af indtil 30 Tog i Døgnet, 72 Ti-mer. Desuden foreslaas det at tilstaa Personalet 52 passende fordelte Fridage aarlig. Man ønsker mindst Halvdelen af disse paa Søndage og ønsker endvidere en samlet Hviletid paa mindst 10 Timer i Døgnet. Jeg tror ikke, at man kan sige, at disse Fordringer er urimelige, og maa-ske kunde der ved Forhandling ændres paa nogle Omraader, det kan jeg ikke udtale mig om. Nogle af disse Spørgs-maal, navnlig Spørgsmaalet om en ugent-lig Fridag og en samlet Hviletid, har vi jo ved adskillige Lejligheder drøftet her i Tinget, og der er ogsaa af en tidligere Trafikminister paa et vist Tidspunkt givet Tjenestemændene fuldstændig Ret i deres